

Teatre lliure

© Kiku Piñol

cúbit

autoria i direcció **Josep Maria Miró**

cia. **La Ruta 40**

La companyia d'Alberto Díaz, Albert Prat i Sergi Torrecilla porta a escena un text de Josep Maria Miró sobre la construcció i la destrucció de la memòria. Fins a quin punt és veraç un relat oficial? Què es perd per sempre en el camí de fer-lo?

Finalista al Premi BBVA de Teatre 2017.

Dos fills tornen a casa per passar-hi un parell de dies. Cap dels dos hi sol anar amb massa freqüència. En arribar-hi, sense saber que coincidiran amb l'altre germà, es troben amb una altra sorpresa: la seva mare hi té instal·lat un noi de la seva edat. Aquest jove ajuda a la dona en la tasca d'escriptura d'un llibre commemoratiu de l'aniversari de la Fundació que van posar en marxa els pares d'uns i altres fa vint-i-cinc anys. Els dos germans viuen amb recel i perplexitat que hagi escollit com ajudant el fill d'algú amb qui els pares van tenir tibantors – almenys aquest n'és el seu record i percepció– i que, sobretot, l'hagi acollit a la casa familiar i que aquesta persona, a qui senten com un intrús, convisqui ara amb la seva vida i records.

Aquest espectacle tanca el recorregut Guerra i pau d'aquesta temporada.

MONTJUÏC/ESPÀI LLIURE - DEL 17 AL 28 DE MAIG

Cúbit

autoria i direcció **Josep Maria Miró**

cia. **La Ruta 40**

---

intèrprets **Anna Azcona Paula / Alberto Díaz Oriol / David Menéndez Lluc / Sergi Torrecilla Bernat**

---

espai escènic i vestuari **Xesca Salvà** / il·luminació **August Viladomat** / espai sonor **Joan Solé**

---

ajudant de direcció **Roger Vila** / producció executiva **Maria G. Rovelló**

---

construcció d'escenografia **Punt de Fuga**

---

coproducció **Mithistòrima Produccions/La Planeta i La Ruta 40**

amb el suport del **Temporada Alta – Festival de Tardor de Catalunya Girona/Salt, la Nau Ivanow i L'Excèntrica**

La Planeta rep el suport de l'ICEC, l'Ajuntament de Girona i la Diputació de Girona

---

agraïments **Oscar i Vito Machancoses; Ignasi, Aleix i Adrià Guasch; família Reixach, Cristina Cervià, Matthieu Verhelst, Roberto G. Alonso, TNC i l'Ajuntament de Cornellà de Llobregat/Factoria SI.**

---

espectacle en català / durada 1h. 20' sense pausa

27/05 a les 19h. Àgora Lliure – UPF La memòria, un bonic relat interessat, xerrada amb **Josep Maria Miró i Jordi Camí Morell.**

---

seguiu #cubit al twitter

horaris de dimecres a divendres **20:30h.** / dissabte **17:30h. i 21h.** / diumenge **18h.**

preus **23€ / 21€** compra avançada / **19,50€** amb descompte (excepte els dies de l'espectador) / **18,50€** dimarts i dimecres (dies de l'espectador) / **16'50€** tarifa plana Abonament Espectador / **12€** Carnet Jove i menors de 30 anys

la construcció i destrucció de la memòria

En totes les obres que escric em formulo preguntes i al mateix temps intento traslladar-les als espectadors. Són de temes que m'inquieten i de les quals no acostumo a tenir respostes. Sovint se'ns remet a la nostra història –personal, familiar o col·lectiva– per intentar explicar i entendre qui som i les nostres circumstàncies actuals. Partint d'aquesta premissa, de quina manera i des de quin lloc construïm la memòria? O per paradoxal que pugui semblar, la construcció de la memòria és un acte de destrucció? Els protagonistes de la nostra obra –en un espai on es barreja l'àmbit íntim familiar i la dimensió pública d'una Fundació creada pels pares– preparen un llibre. I això m'ha servit de punt de partida per parlar d'una qüestió tan fràgil i dubtosa com la configuració dels relats oficials.

Aquest encontre i la necessitat de plasmació d'un passat posarà en evidència les percepcions d'uns i altres i la necessitat d'arribar a pactes més o menys fidels amb la realitat, i generadors d'una determinada convivència. La paraula, alhora, esdevé, com ja he especulat en anteriors obres, una magnífica i perillosa eina de comunicació, incomunicació i manipulació, generadora de realitats, relacions i veritats a través de mentides o de supòsits.

Des dels seus inicis, he estat a prop com a espectador dels muntatges i l'evolució de **La Ruta 40**. La seva trajectòria i compromís en l'elecció d'autors, títols i temàtiques m'ha semblat sempre una declaració d'intencions i una mirada teatral precisa i coherent, per la qual cosa és un plaer compartir ara aquest projecte amb ells.

Josep Maria Miró

la premsa ha dit...

“Un espectacle que dissectiona els mecanismes per oferir la nostra versió de la història, per deformar i obviar a conveniència els nostres records. (...) Com sempre en els textos de Miró, res no és el que sembla i, amb fragmentacions, petits salts temporals enrere i endavant, i un encertat joc escenogràfic entre allò que passa a l'interior i a l'exterior de la casa, els draps bruts van quedant al descobert. El dramaturg juga de nou amb les percepcions, dóna més informació a l'espectador que al personatge, i va posant sobre la taula les històries que acaben rellegides i deformades al gust de cada testimoni, ben interpretades.”

Alba Carmona (Diari de Girona)

La memòria, un bonic relat interessat

Xerrada amb **Josep Maria Miró**, autor i director de **Cúbit** i **Jordi Camí Morell**, director general del **Parc d'Investigació Biomèdica de Barcelona** i de la **Fundació Pasqual Maragall**. Modera **Juan Carlos Olivares**

Montjuïc/Espai Lliure – a les 19h. – durada aproximada 60' – entrada lliure – aforament limitat

La memòria és un joc de ficció com quasevol altre. No sempre deliberat. El cervell té els seus propis mecanismes per adaptar els nostres records a les seves pròpies necessitats i la tendència a guardar només allò que és necessari. Després entren en joc altres factors, com la construcció per part de l'individu –en part conscientment i en part inconscientment– d'un relat que encaixi a la perfecció en el fil conductor de cada biografia personals. La memòria, més que selectiva, és obsesidament coherent en l'elaboració d'un discurs sense fissures en el qual encaixen tots els capítols del passat per fer més intel·ligible el perfil que mostrem en el present. Un recurs que és aplicable tant als individus com als col·lectius, o a les interseccions on s'entrecreuen les biografies personals i les de la comunitat.

Quan diversos testimonis donen versions d'un mateix fet amb lleus o notables variants no només hi intervenen factors relacionats amb la neurociència, també hi actuen variables que tenen a veure amb els relats que està construint cada una de les persones que eren allà i el paper que han assumit en les seves biografies, la imatge que volen projectar, les seves pors, ansietats, narcisismes, etc. A més, no serà mai una foto fixa. El mateix record canviarà durant el pas dels anys, cada vegada més polit, embellit i integrat en el relat vital i, per tant, cada vegada més allunyat dels registres dels qui en aquell moment van compartir la mateixa experiència.

Per això acostuma a ser traumàtic que algú intenti reescriure la memòria, que intenti destruir uns records fixats i adaptats a las necessitats individuals o generals de la història amb tant d'afany. Aquest és el rerefons del text de Josep Maria Miró: la reacció adversa que suscita el projecte d'una biografia que podria trasbalsar l'*status quo* d'una família i d'un moment de la història recent del país. Un relat de 25 anys –perfecte en la seva imperfecció– es qüestiona per la voluntat d'un dels seus protagonistes de trencar el testimoni consensuat i donat per bo. Un gest que s'interpreta com una traïció que desperta vells fantasmes. Perquè la memòria també és sepultura dels cadàvers que guardem a l'armari.

l'autor i director

Josep Maria Miró

Llicenciat en direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre de Barcelona i en periodisme per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Ha estat ajudant de direcció de Xavier Albertí en vuit produccions entre 2005 i 2008. Des de la temporada 2013/14 és membre del Comitè de lectura del Teatre Nacional de Catalunya.

És autor de les obres *La travessia* (2015), *Obac* (2014), *Estripar la terra* (2013), *Fum* (2012), *Nerium Park* (2012), *El principi d'Arquímedes* (2011), *Gang Bang* (2010/11, autor resident al TNC) o *La dona que perdía tots els avions* (2009), entre d'altres.

Els seus textos s'han traduït a més d'una quinzena de llengües i, a banda de l'Estat espanyol, se n'han fet produccions i lectures dramatitzades en nombrosos països, com ara l'Argentina, Mèxic, el Regne Unit, França, Itàlia, els Estats Units, Xipre, Romania, Grècia, Alemanya, Rússia, Croàcia, el Brasil, l'Uruguai o Puerto Rico.

Ha rebut més d'una desena de guardons pels seus textos teatrals, entre els quals destaquen el Premi Frederic Roda, el prestigiós Premi Born en dues ocasions, el 2009 i el 2011, el Jaume Vidal i Alcover, el Ramon Vinyes, Fundació Teatre Principal i el Marqués de Bradomín. I ha estat finalista internacional de l'Stückmarkt 2009, que organitza el Berliner Festspiele entre autors de tota Europa.

També és autor de diverses dramaturgies, entre les quals destaquen *Neus Català, un cel de plom* (2015), *Esperança Dinamita* (2014), *Los libros cautiverios de Ricardo y Leonisa* (2014), *Com si entrés en una pàtria* (2010), *Cocaïna, absentia, pastilles de valda i cafè amb llet* (2009) o l'infantil *5 contes diferents* (2010).

Ha dirigit els seus propis textos i també obres com *El carrer Franklin*, de Lluïsa Cunillé, o *La voix humaine*, de Jean Cocteau i Francis Poulenc).

més informació

<http://www.josepmariamiro.cat>

la companyia

La Ruta 40 és una companyia de teatre fundada l'any 2011 a Barcelona per Alberto Díaz, Albert Prat i Sergi Torrecilla. Posteriorment s'hi incorporen Maria G. Rovelló en la producció i Xesca Salvà com a escenògrafa.

Teatre de text, artesà i amb una mirada contemporània.

Genera projectes propis, tant de creació com de representació de textos ja existents. Ha estrenat 8 espectacles, a partir de textos clàssics (Harold Pinter, Thornton Wilder) com contemporanis (Josep Maria Miró, Albert Arribas, Marc Artigau o Romina Paula). Els seus espectacles han format part de la programació del Festival Temporada Alta, Festival Grec, Teatre Lliure, Sala Beckett o La Seca-Brossa, entre molts altres. Treballa en residència a la Nau Ivanow des de 2013.

L'any 2015 guanya el Premi Butaca a millor espectacle de petit format per *El llarg dinar de Nadal*.

La ruta 40 és la carretera més llarga i espectacular d'Argentina. Travessa el país de nord a sud resseguint la Cordillera de los Andes. Té 5224 km i creua deserts, rius i muntanyes fins arribar a la fi del món.

espectacles

Fa una mica de soroll, de Romina Paula, dir. Albert Prat

To Ramona, autoria i direcció Albert Prat

El cant de la gorgona, autoria i direcció Albert Arribas

El balneari, de Marc Artigau, dir. Albert Prat amb Llätzer Garcia

Selecció, dramatúrgia i direcció Albert Arribas

El llarg dinar de Nadal, de Thornton Wilder, dir. Alberto Díaz amb Albert Prat

La col·lecció, de Harold Pinter, dir. Albert Prat

Cúbit, autoria i direcció Josep Maria Miró

més informació

<http://www.laruta40.net>